

РЕШЕНИЕ

№ 1732

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **597** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) – [населено място] срещу решение № 5471/27.11.2023г. постановено по Анд № 11830/2023г. по описа на СРС, НО, 3 състав с което е отменено Наказателно постановление (НП) № ВГ16022022/4000/Р8-110/04.08.2022г., издадено от началник отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално тол управление (НТУ) към А., с което на А. Н. С., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 лева за извършено нарушение на чл.179, ал.3а от ЗДвП.

Жалбоподателят счита, че оспорваното съдебно решение е неправилно. Твърди, че изводите на СРС са базирани на неправилна преценка на събраните доказателства. Сочи, че нарушението е надлежно установено, като е използван точно

регламентираният в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от А. Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ). Твърди, че не са представени доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена стойност на тези доклади. Счита за неправилен извода на съда, че АНО не е посочил мястото на извършване на нарушението, както и описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Излага доводи, че нарушението е съвсем ясно формулирано, както в АУАН, така и в НП и то се изразява в незаплащане на дължимите пътни (тол) такси по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. Сочи, че е неправилен извода на съда, че актосъставителят В. не е надлежно оправомощено лице, доколкото не кореспондира със събраните по делото доказателства. Жалбоподателят твърди, че заплатената от А. Н. С. такса в размер на 133 лева е таксата по чл.10б, ал.5 от ЗП (мак стол), а не компенсаторната такса по 10, ал. 2 от ЗП, която е в размер на 750 лева. Моли съда да отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно и да потвърди издаденото наказателно постановление.

Ответникът - от А. Н. С. моли съда да остави без уважение касационната жалба и да потвърди обжалваното решение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XXIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна Софийски районен съд е установил, че при извършена проверка на ГКПП О. Ферибот на 16.02.2022г. в 20:55 часа, направление излизане от Р. България на ППС влекач с рег. [рег.номер на МПС] , марка и модел „ДОФ ХФ 105“ е обща техническа маса над 12 тона, брой оси - 5, управлявано от него, е установено, че на 05.02.2022г. в 14:41 часа това ППС, попадащо в категорията, за която е дължима пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, такава не е заплатена при преминаването му по път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за който се събира

такса за изминато разстояние - Т. такса, съгласно Приложение към т.1 на Решение № 101/20.02.2020г. на МС за приемане на списъка за републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - Т. такса, за което нарушение е генериран запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП с номер на нарушението № D80FB9129A1 A48ACE053021F160A3B13, който заедно с приложените към него статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представлява доказателство за отразените в него обстоятелства относно ППС, табела с рег. №, дата, час и място на движение по участък от пътя, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото средство (контролно устройство с идент. № 10182), което е част от системата, като на 16.02.2022г. е заплатил дължимата такса по чл.10б, ал.5 от ЗП в размер на 113 лева - нарушение на чл.179, ал.3а от ЗДвП.

Въз основа на тези констатации е издаден АУАН № ВГ 16022022/4000/Р8-110/16.02.2022г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на А..

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че в АУАН липсва задължителното съдържание по чл.42 от ЗАНН и конкретно по т.3 - мястото на извършване на нарушението и по т.4 - описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършен, доколкото актосъставителят се е задоволил с цитиране на законовата разпоредба на чл.10б, ал.1-3 от ЗП, както и на законовите разпоредби на чл.10, ал.1, т.2 и на чл.10б, ал.4 от ЗП. Изложил е, че липсващото съдържание е съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е ограничило правото на защита на нарушителя, да разбере къде и какво нарушение е извършил. Посочил е, че следващото съществено нарушение на процесуалните правила е, че при предявяване на акта, не са предявени на нарушителя и доказателствата, въз основа на които е съставен и които според вписаното в АУАН са неразделна част от акта, защото само въз основа на тях е съставен. Изложил мотиви, че свидетелят В. вписана като негов съставител не е ненадлежно оправомощено лице по смисъла на чл.189е, ал.1 от ЗДвП да съставя АУАН за нарушения на чл.179, ал.3а от ЗДвП. Установено е още, че и в НП липсва задължително съдържание по чл.57, ал.1 от ЗАНН, а именно по т.5 - описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е

извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Първоинстанционният съд е изложил още, че наказващият орган не е съобразил разпоредбата на чл.189е, ал.6 от ЗДвП, според която ако таксата по чл.10, ал.2 от ЗП е заплатена в срока и при условията на ал.3 и 4, АУАН по чл.179. ал.3 – 3б не се съставя, а когато акт е съставен, не се издава НП и производството се прекратява. Жалбоподателят на 02.03.2022г. е уведомил НТУ и това е входирано под № 94-00-4383/02.03.2022г., че е заплатил таксата по чл.10, ал.2 от ЗП с квитанция още в момент, когато АУАН му е предявен, в размер на 133 лева и вместо производството да бъде прекратено е издадено процесното НП. Съдът е счел, че неправилно е определена таксата от 133 лева като такса по чл.10б, ал.5 от ЗП, доколкото когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от А. Електронна система за събиране на тол такси, се приема, че съответното ППС е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай собственикът или ползвателят заплаща максимална такса, определена в тарифата по чл.10. ал.б.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл.220 от АПК, Административен съд София– град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

Настоящият състав споделя изводите на първоинстанционният съд и преценява като неоснователни касационните доводи. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл.13 и чл.14 от НПК, във вр. с чл.84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това. При пълен и всеобхватен

анализ на събраните по делото доказателства съдът е достигнал до правни и фактически изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав.

Съгласно чл.139, ал.5 от ЗДвП „движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от ЗП. По силата на чл.139, ал.7 от ЗДвП „водачът на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице“.

От своя страна чл.10, ал.1, т.2 от ЗП гласи, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние, като такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал. 3; заплащането на Т. таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Съгласно чл.10б, ал.3 ЗП, тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл.10а, ал.9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

В този смисъл настоящата съдебна инстанция споделя аргументите, изложени във въззивното решение, касаещи липсата на яснота по коя формула е изчислена

дължимата такса и какво е било взето предвид при определянето и.

Доколкото в НП се прави позоваване на чл.10, ал.1, т.2 от ЗП и се твърди, че не е заплатена именно тази такса, то е следвало изрично, ясно и недвусмислено да се посочи за конкретния път и съобразно данните на ППС в какъв размер е трябвало да бъде платена тол-такса. Освен това в административния акт не са налични данни за това какво е било конкретно изминатото разстояние, тол-сегменти, в които процесното ППС е навлязло, както и какъв е сборът на изчислените за съответните тол-сегменти такси. В същото време съгласно, чл.10б, ал.5 от ЗП, когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от Агенция "Пътна инфраструктура" Електронна система за събиране на тол такси, се приема, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай собственикът или ползвателят заплаща максимална такса, определена в тарифата по чл.10, ал.6. Следователно дължимата такса за преминаването е определяема и то по начина, посочен в цитираната разпоредба и нейният размер е следвало да бъде отразен в НП, вкл. с посочване начина на формирането ѝ. На следващо място в НП е вписано, че отделно от имуществената такса жалбоподателят е платил такса по чл.10, ал.5 от ЗП в размер на 133 лева, като нито от АУАН, нито от НП става ясно защо е платена посочената сума. Цитираната разпоредба единствено указва начина за определяне на дължимата такса в случай на невъзможност да се установи действително изминатото разстояние, поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на електронната система за събиране на тол такси.

На следващо място, според посочената като основание за издаване на наказателното постановление разпоредба на чл.179, ал.3а ЗДвП, водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно

категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

Съгласно разпоредбите на чл.42 т.3 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, дата и мястото на извършване на нарушението са съществени реквизити както на АУАН, така и на НП и са елементи, които пряко касаят индивидуализацията на нарушението. Освен горното, съгласно разпоредбата на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, НП задължително следва да съдържа пълно, точно и ясно описание на нарушението, като следва да бъдат посочени и конкретните обстоятелства, при които същото е извършено. В тази връзка следва да се отбележи, че първоинстанционният съд правилно е преценил, че както в АУАН, така и в НП не е посочено по ясен и категоричен начин мястото на извършване на нарушението.

Мястото на извършване на нарушението е от съществено значение с оглед правото на защита на нарушителя и индивидуализацията на нарушението, това, че е фиксирана дата, някакъв път и километри не компенсира задължението за АНО да посочи мястото на извършване на нарушението по ясен и категоричен начин, което пък касае компетентността на актосъставителя, а преценка при тези факти съдът не би могъл да направи.

В заключение, не може да се приеме, че описаното в НП представлява ясно и точно посочване размера на дължимата тол такса, която се твърди да не е била заплатена, тъй като не е посочено как точно е формирана тази стойност, колко километра е прието, че е изминало МПС и между кои две точки от платената пътна мрежа е отсечката, която е изминало. Липсата на конкретно посочване на мястото на извършване на нарушението и размера на дължимата тол такса за конкретното ППС с ясно описание на начина на формирането ѝ на свой ред ограничава правото на жалбоподателя да разбере в пълнота фактическите предели на вмененото му нарушение, като узнае къде точно е установено нарушението и какъв размер на такса не е заплатил и защо се приема, че дължи такса именно в този размер.

Като е стигнал до този извод, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК Административен съд София - град, XXIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5471/27.11.2023 г. постановено по АНД № 11830/2023г. по описа на СРС, НО, 3 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: